

[Gert Petersen]

Økonomiministeren ved jo udmærket, at det her drejer sig om langt mere end EF, når vi taler om CSCE-processen.

Men så siger økonomiministeren – jeg må springe nogle af de andre ting over af tidsmæssige grunde – at det, SF vender sig imod, når vi vender os imod økonomisk-monetær union, er en overskrift. Jamen nu er overskrifter jo ikke helt tilfældige. Overskrifterne skal gerne svare til kapitlets indhold, og den overskrift er altså blevet sat. Man prøvede igen at udsperge økonomiministeren om, hvad kapitlets indhold er, og jeg skal indrømme ....

Formanden:

Ganske vist nærmer vi os en afstemning, men forhandlingerne er ikke afsluttet endnu, så jeg må bede om ro i salen og i sidegangen, så vi kan høre taleren til ende.

Gert Petersen (SF):

Jeg tror også, det ville være rart, om alle de medlemmer, der ikke var til stede, da økonomiministeren redegjorde for kapitlets indhold, nu fik lejlighed til at høre et resumé.

For økonomiministeren fortalte – men han skulle presses hårdt – på spørgsmålet, om regeringen går ind for en fælles møntfod, at der må være en centralbank og ikke tolv eller tretten, når der intervereres. Han sagde, at der var forskellige meninger om den politiske kontrol, men også Danmark har jo en uafhængig centralbank uden politisk styring.

Så måtte hr. Ivar Nørgaard gøre ministeren opmærksom på, at det var forkert, hvad han sagde, for den danske Nationalbanks styring bestemmes af en lov, som vedtages og kan ændres af Folketinget, mens det, der tales om i EF-dokumenterne, er en irreversibel bestemmelse, altså en centralbank, uafhængig af politikere, og det kan man ikke lave om på. Når den kører, og det kan man ikke lave om på. Når den kører, og så kører den, og så intervererer den.

Økonomiministeren sagde også, at hvis Tyskland indgik i en økonomisk-monetær union, mente han – og vi fik senere at vide, at det var på regeringens vegne – at så måtte Danmark indgå. Der var altså tale om en klar bekendelse til en valutaunion i ordets egentligste forstand, en møntunion. Så meget fik vi ud af det, det er regeringens politik.

Derfor giver jeg ikke fem flade ører for det, når udenrigsministeren siger, at den dagsor-

den, som man om lidt vil vedtage – og som SF vil undlade at stemme til, for så ringe er den heller ikke – er klar. For når der i dagsordenen tales om et forstærket økonomisk og valutarisk samarbejde, så kan det altså betyde hvad som helst fra nogle rimelige forbedringer til indførelse af en møntunion med én uafhængig og uforanderlig centralbank.

Jeg tror, Socialdemokratiet mener det første, men det er klart, at regeringen mener det andet, og derfor er dagsordenen aldeles ikke klar, den er grumset, og den vil ikke lette de kommende forhandlinger. Den er som sagt heller ikke så dårlig – 5/6 af det, der står i den, er rigtigt – at vi vil stemme imod den, men vi vil ikke stemme for den. Vi så hellere, at en klar dagsorden blev vedtaget, nemlig vores egen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Vi går til afstemning, og det fører til, at samtalerne i sidegangen standser, går jeg ud fra. Mens medlemmerne finder deres pladser, for at vi kan gå til afstemning, vil jeg gøre opmærksom på, at sidegangen ikke er et samtaleværelse, det er højst et hviskegalleri.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 31 af Svend Auken (S), Per Stig Møller (KF), Bjørn Elmquist (V), Jørgen Estrup (RV) og Erhard Jakobsen (CD) (se foran)

vedtoges med 91 stemmer (S, KF, V, RV, CD, KRF og Hugo Holm (UP)) mod 10 (FP); 19 (SF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 32 af Gert Petersen (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvilke initiativer agter regeringen at iværksætte for at støtte Litauens bestræbelser for at opnå selvstændighed?«